

1262

449

**Besluit van 26 augustus 1992, houdende
wijziging van het Besluit emissie-eisen
stookinstallaties Hinderwet**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 20 december 1991, nr. MJZ20d91021, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op artikel 2a van de Hinderwet (Stb. 1981, 410);

Gehoord de Centrale raad voor de milieuhygiëne (advies van 11 april 1991 nr. R-91/377);

De Raad van State gehoord (advies van 21 april 1992, nr. W08.91.0722);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 18 augustus 1992, nr. MJZ18892022, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet (Stb. 1990, 197) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt.

1. De huidige tekst wordt aangeduid als eerste lid.

2. Het eerste lid (nieuw) wordt gewijzigd als volgt.

a. In onderdeel c wordt «en andere minerale oliën in de zin van de Wet op de accijns van minerale oliën (Stb. 1964, 207)» vervangen door: in de zin van de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561) alsmede aardolie en producten van aardolie waarvan het vloeipunt boven 40°C ligt.

b. In de onderdelen d en e wordt «Wet op de accijns van minerale oliën» telkens vervangen door: Wet op de accijns.

c. In de onderdelen g, i, k en m, wordt «vóór het tijdstip van

inwerkingtreding van dit besluit» telkens vervangen door: voor 1 augustus 1990.

d. Onderdeel j wordt vervangen door:

j. gasturbine-installatie: een installatie, bestaande uit een of meer gasturbines waarin brandstof wordt verstoekt, met een of meer bijbehorende ketelinstallaties waar de verbrandingsgassen van deze gasturbine dan wel gasturbines doorheen worden gevoerd teneinde warmte over te dragen aan een medium dat niet in direct contact treedt met die gassen en waarin al of niet brandstof wordt verstoekt en waarbij geen dan wel nagenoeg geen extra lucht voor de verbranding wordt toegevoerd;

e. In onderdeel m wordt «of wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen» geschrapt.

f. Na onderdeel q wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van het onderdeel door een puntkomma, een onderdeel ingevoegd, luidende:

r. vergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Hinderwet (Stb. 1981, 410).

3. Na het eerste lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Voor de toepassing van dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt het begrip vergunning uitsluitend gebruikt ter aanduiding van het gedeelte van de vergunning dat betrekking heeft op de stookinstallatie.

B

Artikel 2, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt.

1. Onderdeel a wordt vervangen door:

a. een bestaande gasturbine-installatie, waarvan tenminste een ketelinstallatie op kolen wordt gestookt;

2. In onderdeel f vervalt «als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Hinderwet».

C

Aan artikel 5 wordt, onder aanduiding van de huidige tekst als eerste lid, een lid toegevoegd, luidende:

2. In afwijking van het eerste lid treden:

a. voorschrift 3.1.1, onder c,

b. voorschrift 4.1.1, onder c,

c. voorschrift 4.1.2, onder c,

d. voorschrift 5.1.4, onder b,

e. voorschrift 5.2.2, onder b, en

f. voorschrift 7.1, onder a, 2°,

opgenomen in de bij dit besluit behorende bijlage I, eerst in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende voorschriften verschillend kan worden gesteld.

D

De inhoudsopgave van de bij het besluit behorende bijlage I wordt vervangen door de volgende inhoudsopgave:

Inhoud	blz.
I. Begrippen	5
II. Voorschriften	6
1. Uitgangspunten voor de berekening of vaststelling van de uitworp van een stookinstallatie, het rendement van een gasturbine, het rendement van een zuigermotor en het thermisch vermogen van een ketelinstallatie	6
2. Emissie-eisen voor een met kolen gestookte ketelinstallatie	6
2.1 Emissie-eisen voor een met kolen gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend	6
2.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met kolen gestookte ketelinstallatie	7
3. Emissie-eisen voor een met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie	7
3.1 Emissie-eisen voor een met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend	7
3.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie	8
4. Emissie-eisen voor een met aardgas gestookte ketelinstallatie	8
4.1 Emissie-eisen voor een met aardgas gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend	8
4.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met aardgas gestookte ketelinstallatie	9
5. Emissie-eisen voor een gasturbine en een gasturbineinstallatie	9
5.1 Emissie-eisen voor een gasturbine en een gasturbine-installatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend	9
5.2 Emissie-eisen voor een bestaande gasturbine en een bestaande gasturbine-installatie	10
6. Emissie-eisen voor een ketelinstallatie gecombineerd met een gasturbine	11
7. Emissie-eisen voor een zuigermotor	11
8. Storingen en voorvallen	11
8A. Toepassing van factoren	12
9. Gelijktijdig gebruik van brandstoffen	12
10. Meetmethoden	13
10.1 Toepassingsgebied	13
10.2 Meetmethode zwaveldioxide	13
10.3 Meetmethode stikstofoxiden	14
10.4 Meetmethode stof	16
10.5 Meet- en registratieverplichtingen	17

E

In deel I van de bij het besluit behorende bijlage I wordt in de omschrijving van «aardgas van standaardkwaliteit» «31,75 MJ per normaal-kubieke meter» vervangen door: 38 MJ/kg.

F

Deel II van de bij het besluit behorende bijlage I wordt gewijzigd als volgt.

1. Na de aanduiding van hoofdstuk 2 wordt een paragraaf-aanduiding ingevoegd, luidende:

2.1 Emissie-eisen voor een met kolen gestookte ketelinstallatie, waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend

2. Voorschrift 2.1 wordt vervangen door:

2.1.1 De uitworp van zwaveldioxide met het rookgas van een met kolen gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend, mag niet meer bedragen dan 700 mg/m³.

2.1.2 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een met kolen gestookte ketelinstallatie mag niet meer bedragen dan:

a. indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 500 mg/m³;

b. indien op of na 15 oktober 1992, doch voor 1 januari 1994 vergunning is verleend: 200 mg/m³;

c. indien op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend: 100 mg/m³.

2.1.3 De uitworp van stof met het rookgas van een met kolen gestookte ketelinstallatie mag niet meer bedragen dan:

a. indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 50 mg/m³;

b. indien op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 20 mg/m³.

2.1.4 Indien van een ketelinstallatie na de datum van vergunningverlening de combinatie van brander en vuurhaard door een andere combinatie is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw van de ketelinstallatie overeenkomen, dan wel de ketelinstallatie geheel is vervangen, geldt voor de toepassing van de voorschriften 2.1.1 tot en met 2.1.3 in plaats van de datum van vergunningverlening, de datum waarop voor de wijziging of de vervanging de vergunning is gewijzigd, of indien wijziging van de vergunning niet vereist is, de datum waarop bedoelde wijzigingen zijn aangebracht of de vervanging heeft plaatsgevonden.

3. Na voorschrift 2.1.4 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

2.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met kolen gestookte ketelinstallatie

2.2.1 Zodra op of na 15 oktober 1992 de branders van een bestaande, met kolen gestookte ketelinstallatie met een thermisch vermogen van meer dan 20 MW worden vervangen, doch uiterlijk met ingang van 1 januari 1998, mag de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedragen dan 650 mg/m³.

4. Na de aanduiding van hoofdstuk 3 wordt een paragraaf-aanduiding ingevoegd, luidende:

3.1 Emissie-eisen voor een met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend

5. De voorschriften 3.1 en 3.2 worden vervangen door:

3.1.1 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie mag niet meer bedragen dan:

a. indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 300 mg/m³;

b. indien op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 150 mg/m³;

c. indien op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend, in afwijking van het bepaalde onder b: 110 mg/m³.

3.1.2 Indien van een ketelinstallatie na de datum van vergunningverlening de combinatie van brander en vuurhaard door een andere combinatie is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw van de ketelinstallatie overeenkomen, dan wel de ketelinstallatie geheel is vervangen, geldt voor de toepassing van voorschrift 3.1.1 in plaats van de datum van vergunningverlening, de datum waarop voor de wijziging of de vervanging de vergunning is gewijzigd, of indien wijziging van de vergunning niet vereist is, de datum waarop bedoelde wijzigingen zijn aangebracht of de vervanging heeft plaatsgevonden.

6. Voorschrift 3.3 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het voorschrift wordt vernummerd tot voorschrift 3.1.3.

2. «De voorschriften 3.1 en 3.2 zijn niet van toepassing» wordt vervangen door: Voorschrift 3.1.1 is niet van toepassing.

7. Na voorschrift 3.1.3 wordt een paragraaf-aanduiding ingevoegd, luidende:

3.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie

3.2.1 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een bestaande, met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie mag met ingang van 15 oktober 1992 niet meer bedragen dan 700 mg/m³.

3.2.2 Zodra op of na 15 oktober 1992 de branders van een bestaande, met zware stookolie, lichte stookolie of gasolie gestookte ketelinstallatie worden vervangen, doch uiterlijk met ingang van 1 januari 1998, mag de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas niet meer bedragen dan:

a. indien gasolie of lichte stookolie wordt gestookt: 200 mg/m³;

b. indien zware stookolie wordt gestookt: 400 mg/m³.

3.2.3 De voorschriften 3.2.1 en 3.2.2 zijn niet van toepassing op een bestaande ketelinstallatie waarin zowel aardgas als zware stookolie, lichte stookolie of gasolie kunnen worden gestookt, indien slechts zware stookolie, lichte stookolie of gasolie wordt gestookt:

a. ingeval in verband met de weersomstandigheden of storingen in de aardgastoevoer geen levering van aardgas kan plaatsvinden;

b. teneinde een noodzakelijke verversing van de voorraad zware stookolie, lichte stookolie of gasolie, die wordt aangehouden met het oog op de omstandigheden bedoeld onder a, mogelijk te maken.

8. Na de aanduiding van hoofdstuk 4 wordt een paragraaf-aanduiding ingevoegd, luidende:

4.1 Emissie-eisen voor een met aardgas gestookte ketelinstallatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend

9. De voorschriften 4.1 tot en met 4.4 worden vervangen door:

4.1.1 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een met aardgas gestookte ketelinstallatie met een thermisch vermogen van 7,5 MW of minder, die uitsluitend gebruikt wordt voor het verhitten van water of stoom bij een druk niet hoger dan 1 MPa, zonder dat daarbij luchtvoorverwarming wordt toegepast, mag niet meer bedragen dan:

a. indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 175 mg/m³;

- b. indien op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 100 mg/m³;
- c. indien op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend, in afwijking van het bepaalde onder b: 60 mg/m³.

4.1.2 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een andere met aardgas gestookte ketelinstallatie dan bedoeld in voorschrift 4.1.1, mag niet meer bedragen dan:

- a. indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 200 mg/m³;
- b. indien op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend: 100 mg/m³;
- c. indien op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend, in afwijking van het bepaalde onder b: 60 mg/m³.

4.1.3 Indien van een ketelinstallatie na de datum van vergunningverlening de combinatie van brander en vuurhaard door een andere combinatie is vervangen of daaraan wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw van de ketelinstallatie overeenkomen, dan wel de ketelinstallatie geheel is vervangen, geldt voor de toepassing van de voorschriften 4.1.1 en 4.1.2 in plaats van de datum van vergunningverlening, de datum waarop voor de wijziging of de vervanging de vergunning is gewijzigd, of indien wijziging van de vergunning niet vereist is, de datum waarop bedoelde wijzigingen zijn aangebracht of de vervanging heeft plaatsgevonden.

10. Na voorschrift 4.1.3 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

4.2 Emissie-eisen voor een bestaande, met aardgas gestookte ketelinstallatie

4.2.1 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een bestaande, met aardgas gestookte ketelinstallatie met een thermisch vermogen van 7,5 MW of minder, die uitsluitend gebruikt wordt voor het verhitten van water of stoom bij een druk niet hoger dan 1 MPa, zonder dat daarbij luchtvoorverwarming wordt toegepast, mag niet meer bedragen dan:

- a. zodra na 1 augustus 1990 de branders worden vervangen: 175 mg/m³;
- b. zodra op of na 15 oktober 1992 de branders worden vervangen, doch uiterlijk met ingang van 1 januari 1998: 150 mg/m³.

4.2.2 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een andere bestaande, met aardgas gestookte ketelinstallatie dan bedoeld in voorschrift 4.2.1 mag niet meer bedragen dan:

- a. met ingang van 15 oktober 1992: 500 mg/m³;
- b. zodra op of na 15 oktober 1992 de branders worden vervangen, doch uiterlijk met ingang van 1 januari 1998: 150 mg/m³.

11. Na de aanduiding van hoofdstuk 5 wordt een paragraaf-aanduiding ingevoegd, luidende:

5.1 Emissie-eisen voor een gasturbine en een gasturbine-installatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend

12. Voorschrift 5.1 wordt gewijzigd als volgt.

- 1. Het voorschrift wordt vernummerd tot voorschrift 5.1.1.
- 2. Na «een ketelinstallatie van een gasturbine-installatie waarin kolen worden gestookt» wordt ingevoegd: en waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend.

13. De voorschriften 5.2 tot en met 5.5 worden vervangen door:

5.1.2 De uitwerp van stikstofoxiden met het rookgas van een gasturbine waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend, mag, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedragen dan 200 g/GJ, vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement.

5.1.3 De uitwerp van stikstofoxiden met het rookgas van een gasturbine-installatie waarvoor op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend, mag, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof niet meer bedragen dan 135 g/GJ, vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement.

5.1.4 In plaats van de in voorschrift 5.1.3 vermelde waarde van 135 g/GJ geldt een waarde van 65 g/GJ:

a. met ingang van 15 oktober 1992, indien op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend;

b. met ingang van 1 januari 1994, indien op of na 1 augustus 1990, doch voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend.

5.1.5 Indien de factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement, bedoeld in de voorschriften 5.1.2 en 5.1.3, kleiner is dan 1, wordt deze factor op 1 gesteld.

5.1.6 Voor de toepassing van de voorschriften 5.1.2 tot en met 5.1.5 wordt, indien in een gasturbine of een gasturbine-installatie ander aardgas dan aardgas van standaardkwaliteit wordt gestookt, in afwijking van de voorschriften 5.1.2 en 5.1.3, de factor, bedoeld in die voorschriften, vermenigvuldigd met een factor gelijk aan de verhouding van de onderste verbrandingswaarde van de ingezette brandstof, uitgedrukt in MJ/kg, ten opzichte van een verbrandingswaarde van 38 MJ/kg, met dien verstande dat de laatstgenoemde factor minimaal 0,9 en maximaal 1,1 mag bedragen.

14. Na voorschrift 5.1.5 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

5.2 Emissie-eisen voor een bestaande gasturbine en een bestaande gasturbine-installatie

5.2.1 De uitwerp van stikstofoxiden met het rookgas van een bestaande gasturbine mag met ingang van 1 maart 1991, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedragen dan 200 g/GJ vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement.

5.2.2 De uitwerp van stikstofoxiden met het rookgas van een bestaande gasturbine-installatie mag, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof niet meer bedragen dan:

a. met ingang van 1 maart 1991: 135 g/GJ,

b. met ingang van 1 januari 1994: 65 g/GJ,

vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement.

5.2.3 Indien de factor gelijk aan eendertigste van het gasturbinerendement, genoemd in de voorschriften 5.2.1 en 5.2.2, kleiner is dan 1, wordt deze op 1 gesteld.

5.2.4 Voor de toepassing van de voorschriften 5.2.1 tot en met 5.2.3 wordt, indien in een bestaande gasturbine of een bestaande gasturbine-installatie ander aardgas dan aardgas van standaardkwaliteit wordt gestookt, in afwijking van de voorschriften 5.2.1 en 5.2.2 de factor, bedoeld in die voorschriften, vermenigvuldigd met een factor gelijk aan de verhouding van de onderste verbrandingswaarde van de ingezette brandstof, uitgedrukt in MJ/kg, ten opzichte van een verbrandingswaarde van 38 MJ/kg, met dien verstande dat de laatstgenoemde factor minimaal 0,9 en maximaal 1,1 mag bedragen.

5.2.5 De voorschriften 5.2.1 en 5.2.2 zijn niet van toepassing indien het bevoegd gezag in een nadere eis een datum heeft vastgesteld waarop de bestaande gasturbine of de bestaande gasturbine-installatie buiten bedrijf moet zijn genomen; voornoemde datum wordt gerelateerd aan het in gebruik zijn van de gasturbine of gasturbine-installatie gedurende 25 000 uren, gerekend na 1 maart 1991 voor de eis, bedoeld in de voorschriften 5.2.1 en 5.2.2, onder a, of na 1 januari 1994 voor de eis bedoeld in voorschrift 5.2.2, onder b.

15. Voorschrift 6.2 wordt vervangen door:

6.2 Indien op een combinatie als bedoeld in voorschrift 6.1, voorschrift 4.1.1, onder a, of voorschrift 4.1.2, onder a, van toepassing is, geldt in plaats van de emissie-eis van 175 mg/m³ respectievelijk 200 mg/m³, een emissie-eis van 240 mg/m³.

16. De voorschriften 7.1 en 7.2 worden vervangen door:

7.1 De uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van een zuigermotor mag, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedragen dan:

a. indien het aandeel van aardgas in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen 50% of meer bedraagt en

1°. op of na 1 augustus 1990 vergunning is verleend: 270 g/GJ,

2°. op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend, in afwijking van het bepaalde onder 1°: 140 g/GJ,

vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement.

b. indien het aandeel van aardgas in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof minder dan 50% bedraagt: 400 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement.

7.2 Met betrekking tot een zuigermotor waarvan het arbeidsvermogen niet meer bedraagt dan 50 kW, geldt in plaats van de in voorschrift 7.1, onder a, 1° of 2°, genoemde waarden een waarde van 800 g/GJ en in plaats van de onder b genoemde waarde een waarde van 1200 g/GJ.

7.3 Indien een zuigermotor na de datum van vergunningverlening geheel is vervangen, geldt voor de toepassing van de voorschriften 7.1 en 7.2 in plaats van de datum van vergunningverlening, de datum waarop voor de vervanging de vergunning is gewijzigd, of indien wijziging van de vergunning niet vereist is, de datum waarop de vervanging heeft plaatsgevonden.

17. Na voorschrift 8.5 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

8A. Toepassing van factoren

8A.1 Indien ten aanzien van een ketelinstallatie die sinds een voor 15 oktober 1992 gelegen tijdstip wordt bedreven met toepassing van luchtvoorverwarming:

a. voorschrift 3.2.2 of

b. voorschrift 4.2.2, onder b,

van toepassing is, kan het bevoegd gezag in plaats van de emissie-eis, genoemd in het onder a of b bedoelde voorschrift, bij nadere eis – met inachtneming van voorschrift 8A.3 – voor de ketelinstallatie een emissie-eis stellen, waarvan de waarde wordt berekend door vermenigvuldiging van de in dat voorschrift aangegeven waarde met een factor voor luchtvoorverwarming, zijnde:

$$\frac{1}{1,18 - 0,0018 \cdot (t_1 + 100)}$$

waarbij t_1 is de temperatuur van de toegevoerde lucht, uitgedrukt in graden Celsius.

8A.2 Indien ten aanzien van een ketelinstallatie waarin sinds een voor 15 oktober 1992 gelegen tijdstip een kwaliteit van aardgas wordt gestookt, die afwijkt van standaardkwaliteit, voorschrift 4.2.1, onder b, of 4.2.2, onder b, van toepassing is, kan het bevoegd gezag in plaats van de in de bedoelde voorschriften genoemde emissie-eis, bij nadere eis – met inachtneming van voorschrift 8A.3 – een emissie-eis stellen, waarvan de waarde wordt berekend door vermenigvuldiging van de in voorschrift 4.2.1, onder b, onderscheidenlijk voorschrift 4.2.2, onder b, aangegeven waarde met een factor voor de kwaliteit aardgas die afwijkt van standaardkwaliteit, zijnde:

$$\frac{S_a}{38 \text{ MJ/kg}}$$

waarbij S_a is de stookwaarde van het gebruikte aardgas, uitgedrukt in MJ/kg.

8A.3 Bij nadere eis krachtens voorschrift 8A.1 of 8A.2 kan als emissie-eis geen hogere waarde worden vastgesteld dan:

- a. indien voorschrift 3.2.2, onder a, van toepassing is: 225 mg/m³;
- b. indien voorschrift 3.2.2, onder b, van toepassing is: 450 mg/m³;
- c. indien voorschrift 4.2.1, onder b, of voorschrift 4.2.2, onder b, van toepassing is: 350 mg/m³.

18. In voorschrift 10.3.2 wordt «voorschrift 4.1»

- a. de eerste keer vervangen door: voorschrift 4.1.1 of 4.2.1;
- b. de tweede keer vervangen door: voorschrift 4.1.1, onderscheidenlijk 4.2.1.

19. Voorschrift 10.3.6 wordt vervangen door:

10.3.6 Een afzonderlijke meting als bedoeld in voorschrift 10.3.1 wordt telkens wanneer een emissie-eis op een stookinstallatie van toepassing wordt, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken nadien verricht. Voor zover voor 15 oktober 1992 een emissie-eis op een stookinstallatie van toepassing is geworden wordt, in afwijking van het bepaalde in de eerste volzin, de afzonderlijke meting uiterlijk twaalf maanden nadat deze emissie-eis is gaan gelden, verricht.

20. Voorschrift 10.3.13 wordt vervangen door:

10.3.13 Indien de concentratie aan stikstofoxiden bij een gasturbine of een gasturbine-installatie wordt bepaald door continue meting, geldt de emissie-eis als in acht genomen indien:

- a. van de meetuitkomsten geen 24 uursgemiddelde boven de emissie-eis uitkomt in geval voorschrift 5.1.4 of 5.2.2, onder b, van toepassing is;
- b. van de meetuitkomsten geen halfuursgemiddelde boven de emissie-eis uitkomt in de andere gevallen dan die bedoeld onder a.

21. In voorschrift 10.3.16 wordt na «in de bijbehorende ketelinstallatie» steeds toegevoegd: of ketelinstallaties.

ARTIKEL II

De tekst van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 oktober 1992.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 26 augustus 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *tiende* september 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 oktober 1992, nr. 198

Hoofdstuk 1. Algemeen

Op 20 juli 1989 is aan de Tweede Kamer het Bestrijdingsplan verzuring aangeboden (Kamerstukken II 1988/89, 18 225, nr 31). Daarin zijn de resultaten neergelegd van een algehele evaluatie van het beleid inzake de bestrijding van de verzuring. Op basis daarvan zijn de beleidsdoelstellingen voor de langere termijn vastgelegd. Het gaat daarbij om doelstellingen met betrekking tot het niveau van depositie en met betrekking tot de daarvoor noodzakelijke emissiereductie van verzurende stoffen. Tevens is voor de verschillende economische sectoren aangegeven welke emissiereductie in 2000 bereikt moet worden en op welke wijze.

Voor het halen van de beleidsdoelstellingen inzake de vermindering van de uitstoot van zwaveldioxide (SO₂) en stikstofoxiden (NO_x) afkomstig van stookinstallaties is aanscherping van de eisen noodzakelijk, die in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1987, 167) (hierna te noemen Bees WLV) en in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties Hinderwet (Stb. 1990, 197) (hierna te noemen Bees HW) zijn vastgelegd. De geldende emissie-eisen zijn daarom geëvalueerd. Dit is overigens ook in overeenstemming met hetgeen in de nota van toelichting bij de totstandkoming van het Bees WLV is gesteld, namelijk dat in ieder geval eens in de vijf jaar een evaluatie van de vastgestelde emissie-eisen zou plaatsvinden. Dit om na te gaan of de eisen nog wel in overeenstemming zijn met de stand van de techniek en of de eisen, mede gelet op de verzuringsproblematiek, aanpassing behoeven. De hierop gerichte evaluatie heeft met name geleid tot een aanscherping van de emissie-eisen met betrekking tot NO_x, zoals ook in het eerder genoemde Bestrijdingsplan verzuring is aangegeven. In de nota van toelichting bij het Bees HW is deze aanscherping ook al aangekondigd. De herziening van het Bees HW geschiedt gelijktijdig met de herziening van het Bees WLV. Voorzover in het Bees HW dezelfde onderwerpen geregeld zijn als in het gelijknamige besluit, gebaseerd op de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1981, 411), zijn de emissie-eisen gelijk.

In dit besluit behoefde geen rekening gehouden te worden met het convenant, dat tussen de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de Samenwerkende electriciteitsproductiebedrijven (Sep) en de provincies is gesloten over de in het jaar 2000 te bereiken emissiedoelstellingen voor SO₂ en NO_x (Kamerstukken II, 1989/90, 18 225, nr. 35 en 41). De electriciteitsproductiebedrijven zijn namelijk vergunningplichtig op grond van de Wet inzake de luchtverontreiniging, zodat het Bees WLV van toepassing is op de uitworp van de stookinstallaties van deze bedrijven en niet het Bees HW.

Het ontwerp voor het wijzigingsbesluit is in de Staatscourant van 17 december 1990 (Stcrt 1990, 245) voorgepubliceerd. De Centrale raad voor de milieuhygiëne is de gelegenheid geboden over het ontwerp advies uit te brengen. De raad heeft bericht geen aanleiding te vinden tot het uitbrengen van een advies. De volgende bedrijven en instanties hebben naar aanleiding van de voorpublicatie van het ontwerp-wijzigingsbesluit Bees HW en het ontwerp-wijzigingsbesluit Bees WLV (Stcrt. 1990, 239) wensen en bezwaren naar voren gebracht: De N.V. Nederlandse Gasunie, het Veg-gasinstituut, het Bureau Milieu en Ruimtelijke Ordening van de raad van de Nederlandse Werkgeversverbonden VNO en NCW, de Hoogovensgroep b.v., het Nederlands Normalisatie-instituut, de Stichting Natuur en Milieu en DSM Limburg Services. Zoals in de nota van toelichting bij het besluit tot wijziging van het Bees WLV ook is

vermeld, zijn alle ingekomen bezwaren bekeken op hun relevantie voor zowel het onderhavige besluit als voor de wijziging van het Bees WLV. Het commentaar op het wijzigingsbesluit Bees WLV heeft geleid tot dezelfde aanpassingen in het wijzigingsbesluit Bees HW. De aanpassingen zijn bij de betreffende onderdelen toegelicht. Voor een algemeen commentaar op de ingekomen reacties zij verwezen naar de reeds genoemde toelichting op het besluit tot wijziging van het Bees WLV.

Over maatregelen die tot emissiereductie van stookinstallaties moeten leiden, zijn gesprekken gevoerd met de industrie. De met de industrie gevoerde gesprekken hebben ertoe geleid, dat de verscherping van de emissie-eisen voor NO_x in principe in twee stappen zal geschieden. De eerste stap, voor stookinstallaties waarvoor op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend, gaat op die datum in. Het is de bedoeling, dat de tweede stap voor stookinstallaties waarvoor op of na 1 januari 1994 vergunning is verleend, op 1 januari 1994 in werking treedt. Bij de industrie bestaat nog enige twijfel over de haalbaarheid van de laatstgenoemde eisen, evenals over de aangescherpte eis voor bestaande gasturbine-installaties en over de eis voor zuigermotoren waarvoor na 1 januari 1994 vergunning is verleend. Hoewel dezerzijds het volste vertrouwen bestaat dat die emissie-eisen haalbaar zullen zijn (voor een enkele categorie is dat zelfs nu al het geval), zullen genoemde eisen alvorens deze in werking treden, worden geëvalueerd. Daartoe is reeds een serie demonstratieprojecten opgezet. Bij de evaluaties zullen de resultaten van de demonstratieprojecten die inmiddels gestart zijn een belangrijke rol spelen. Genoemde eisen zullen zoals in artikel 5, tweede lid, is bepaald, bij afzonderlijk koninklijk besluit in werking treden.

De hoogte van de bij dit besluit gestelde eisen is gebaseerd op gegevens over mogelijkheden van bestrijding in Nederland en in het buitenland en op basis van gegevens van branderfabrikanten. Voor gasstook zijn de eisen voor nieuwe stookinstallaties op een zodanig niveau vastgesteld, dat toepassing van Selectieve catalytische reductie (SCR) niet nodig is. Aan de NO_x -eis voor vloeibare brandstoffen kan door het stoken van lichte stookolie (en dus zonder toepassing van SCR) worden voldaan. Bij het stoken van zware stookolie zal wel SCR noodzakelijk zijn. Dat is ook het geval bij kolenstook.

Voor bestaande stookinstallaties zijn de NO_x -eisen gebaseerd op de emissiereductie die met maatregelen aan brander en vuurhaard te bereiken is. Als regel zal met brandervervanging kunnen worden volstaan. Soms zal toepassing van rookgasrecirculatie noodzakelijk zijn. De scherpere eis gaat in nadat brandervervanging heeft plaatsgevonden. De uit een oogpunt van bedrijfsvoering noodzakelijke brandervervanging kan op deze wijze samenvallen met de maatregelen die nodig zijn ten behoeve van de bestrijding van stikstofoxidenemissies.

In deze herziening van het Bees HW is, evenals in het Bees WLV, rekening gehouden met enkele situaties die op het moment van inwerkingtreding van het besluit reeds bestonden. Zo kan de emissie-eis voor een bestaande gasgestookte installatie worden verhoogd door vermenigvuldiging met een factor voor luchtvoorverwarming dan wel voor het gebruik van aardgas van een afwijkende kwaliteit. Ingeval luchtvoorverwarming plaatsvindt bij een bestaande oliegestookte installatie is verhoging van de emissie-eis eveneens mogelijk door toepassing van een factor. Voor het gebruikmaken van de genoemde factoren dient de emissie-eis die het resultaat is van de toepassing van de factoren in een nadere eis te zijn vastgelegd. In voorschrift 8a.3 zijn voor deze gevallen de bovengrenzen van de resulterende emissie-eisen vastgelegd.

Aangezien de eerder genoemde demonstratieprojecten grotendeels op reeds in bedrijf zijnde stookinstallaties worden uitgevoerd, zullen de

resultaten daarvan naar alle waarschijnlijkheid ook gegevens opleveren over de relevantie van deze factoren.

Opgemerkt zij nog dat niet alleen van de zijde van de Stichting Natuur en Milieu, maar ook door verschillende branderfabrikanten erop is gewezen, dat de in het Bestrijdingsplan verzuring aangekondigde emissie-eis voor bestaande gasgestookte installaties van 150 mg/m³ in ieder geval voor enkele categorieën te ruim zou zijn. Er zijn inderdaad indicaties dat een uitworpniveau van bij voorbeeld 100 mg/m³ goed haalbaar zou zijn. De nu opgenomen eis van 150 mg/m³ zal daarom na afloop van eerderbedoeld demonstratieprogramma in 1993 eveneens geëvalueerd worden. De uitkomsten daarvan zullen kunnen leiden tot versnelde invoering van een verder aangescherpte eis voor bestaande gasgestookte installaties.

De Hinderwet laat toe dat het bevoegd gezag verder strekkende voorschriften in de vergunning opneemt dan de eisen die ingevolge het Bees HW gelden. Zoals in de nota van toelichting bij het Bees HW is vermeld, verdient het de voorkeur om bij het gebruikmaken van deze bevoegdheid aansluiting te zoeken bij artikel 27 van het Bees WLTV, waar voor het bevoegd gezag op grond van de Wet inzake de luchtverontreiniging de bevoegdheid tot het stellen van scherpere eisen, de zogenaamde «bandbreedte» is vastgelegd.

Hoofdstuk 2. Beperking van de uitwerp en kosten van bestrijding

In de nota van toelichting bij het besluit tot wijziging van het Bees WLTV is aangegeven wat met de verscherping van de emissie-eisen kan worden bereikt en wat de globale schattingen van de kosten zijn. Die informatie heeft betrekking op alle stookinstallaties, dus zowel de installaties die onder de Wet inzake de luchtverontreiniging vallen als de installaties die onder de Hinderwet vallen. Voor nadere informatie met betrekking tot deze aspecten wordt verwezen naar die toelichting.

Hoofdstuk 3. Dereguleringsstoets

In de nota van toelichting bij eerdergenoemd besluit tot wijziging van het Bees WLTV zijn de aspecten behandeld die in aanmerking dienen te komen bij een dereguleringsstoets van het onderhavige besluit. Omdat de in die nota opgenomen dereguleringsstoets mede de onderhavige regeling omvat, wordt daarnaar verwezen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

A

In 1991 is de Wet op de accijns van minerale oliën (Stb. 1964, 207) vervangen door de Wet op de accijns (Stb. 1991, 561). In verband daarmee dienden de definities, opgenomen in de onderdelen c, d, en e te worden aangepast. In de laatstgenoemde wet komt het in de oude wet gehanteerde begrip «andere minerale oliën» voor fracties zwaarder dan zware stookolie niet meer voor. Onder zware stookolie wordt in de nieuwe wet verstaan elke minerale olie die niet is aan te merken als lichte olie, halfzware olie, gasolie, of lichte stookolie. Aardolie en produkten van aardolie of van steenkool of van bruinkool worden niet als minerale olie aangemerkt, wanneer deze bij een temperatuur van 40°C onder atmosferische omstandigheden een vaste vorm hebben. Eén en ander zou betekenen dat asfalt en petroleumcokes die voorheen onder het

begrip zware stookolie vielen, thans niet meer daaronder zouden vallen. Om dit te voorkomen is de definitie van zware stookolie verder bijgesteld.

In de definities van bestaande ketelinstallatie, bestaande gasturbine, bestaande gasturbine-installatie en bestaande zuigermotor is «het tijdstip van inwerkingtreding van het besluit» het essentiële element. Bedoeld is steeds de datum van inwerkingtreding van het oorspronkelijke Bees HW. Om mogelijke misverstanden te voorkomen, wordt nu de bedoelde datum expliciet genoemd.

De definitie van gasturbine-installatie is aangevuld. Het komt voor dat na een gasturbine meer dan een ketel is geschakeld of dat meer gasturbines tezamen een of meer nageschakelde ketels hebben. Ook in die gevallen is er, indien overigens aan de omschrijving van de definitie wordt voldaan, sprake van een gasturbine-installatie. De wijziging van artikel 1, onderdeel j, strekt ertoe dit expliciet vast te leggen.

De definitie van een bestaande zuigermotor is aangepast. De situatie dat aan de zuigermotor wijzigingen worden aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen, zal zich in de praktijk niet voordoen.

De datum van vergunningverlening is bepalend voor de vraag welke emissie-eis van toepassing is. Onderdeel r is opgenomen om te verduidelijken dat het hierbij steeds gaat om een vergunning op grond van de Hinderwet (Stb. 1981, 410). Uit het tweede lid blijkt dat voor de toepassing van dit besluit niet de datum waarop voor de gehele inrichting vergunning is verleend, doch de datum waarop voor de stookinstallatie vergunning is verleend, bepalend is.

B

In het onderhavige besluit zijn ook regels opgenomen voor bestaande met kolen gestookte ketelinstallaties. Derhalve komt de uitsluiting van bestaande met kolengestookte ketelinstallaties in artikel 2, tweede lid, onder a, te vervallen.

De zinsnede «als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Hinderwet» in artikel 2, tweede lid, onder f, is in verband met de invoering van onderdeel r in artikel 1, eerste lid, overbodig geworden.

C

In het Bestrijdingsplan verzuring is aangekondigd, dat een evaluatie zal plaatsvinden van de toepassingsmogelijkheden van technieken inzake NO_x-bestrijding. De eis van 65 g/GJ voor gasturbine-installaties waarvoor voor 15 oktober 1992 vergunning is verleend, en voor bestaande gasturbine-installaties, waarvoor het beoogde tijdstip van inwerkingtreding 1 januari 1994 is, zal eind 1992, begin 1993 worden geëvalueerd.

De andere eisen, waarvoor een evaluatie is toegezegd voor de beoogde inwerkingtreding op 1 januari 1994, zullen in 1993 worden geëvalueerd. Het gaat hier om de eis van 140 g/GJ voor zuigermotoren genoemd onder voorschrift 7.1, onder a, onder 2°, de eis van 60 mg/m³ voor gasstook, genoemd in voorschrift 4.1.1, onder c, en voorschrift 4.1.2, onder c, en de eis van 110 mg/m³ voor oliestook, genoemd onder voorschrift 3.1.1, onder c. Na evaluatie zullen de genoemde voorschriften bij koninklijk besluit in werking treden.

D

Als gevolg van de toevoeging van enkele hoofdstukken, dient de inhoudsopgave te worden gewijzigd.

E

De factor voor hoogcalorisch gas bij de normstelling voor gasturbine-installaties was afgeleid van de verhouding van de stookwaarden uitgedrukt in MJ per m³. Bezwaar hiervan was dat dit voor een gasvormige brandstof als bijvoorbeeld waterstof in plaats van een beperkte verhoging van de emissie-eis, een aanzienlijke verscherping opleverde. In het Bees WLV is om deze reden de definitie van aardgas gewijzigd. Aangezien het Bees HW alleen betrekking heeft op met aardgas gestookte ketelinstallaties doet het genoemde probleem zich niet voor, echter terwille van de duidelijkheid is in het onderhavige besluit de definitie van aardgas evenals in het Bees WLV uitgedrukt in MJ per kg.

F

1. De herziening van dit besluit brengt met zich mee dat een groot aantal extra voorschriften wordt gesteld en het besluit omvangrijker wordt. Om het overzicht te houden, is een aantal hoofdstukken gesplitst in paragrafen. Indien sprake is van een bestaande ketelinstallatie, dat wil zeggen een stookinstallatie waarvoor voor 1 augustus 1990 vergunning is verleend, zal men slechts de voorschriften van paragraaf 2 hoeven bekijken.

2. In het Bestrijdingsplan Verzuring was voorzien in een aanscherping van de eisen bij vergunningverlening vanaf 1992 voor nieuwe kolenge-stookte ketels met een thermisch vermogen groter dan 50 MW. Gelet op de milieunadelen van kolenstook en op het feit dat voor dezelfde categorie ketelinstallaties voor zware oliestook, ongeacht het vermogen, eisen worden gesteld die tot toepassing van selectieve katalytische reductie zullen leiden, is besloten de stookinstallaties met een thermisch vermogen kleiner dan 50 MW niet van de aanscherping uit te sluiten.

Met ingang van 15 oktober 1992 geldt voor nieuw op te richten ketelinstallaties een stof-eis van 20 mg/m³. Voor ketelinstallaties waarvoor op of na 1 augustus 1990 doch vóór 15 oktober 1992 vergunning is verleend blijft de eis 50 mg/m³. Daarbij wordt opgemerkt dat in het Bees WLV reeds sinds de inwerkingtreding van het besluit een bandbreedte bestaat tot 20 mg/m³. Zoals in het algemeen deel al is opgemerkt, kan een vergunningverlener een strengere eis stellen dan de eis die op grond van Bees HW geldt. De vergunningverlener zou bij het gebruik maken van deze bevoegdheid kunnen aansluiten bij de bandbreedte van het Bees WLV en zou een eis van 20 mg/m³ kunnen stellen.

De invoering van voorschrift 2.1.4 was nodig in verband met het volgende. De Hinderwet-vergunning voor een inrichting zal in de meeste gevallen meer omvatten dan de vergunning voor de stookinstallatie. Zoals uit artikel 1, tweede lid, van het onderhavige besluit blijkt, is voor de toepassing van het Bees HW in eerste instantie bepalend de datum waarop voor de oprichting van de stookinstallatie vergunning is verleend. Dat kan zijn de oorspronkelijke oprichtingsvergunning van de inrichting, dan wel een wijziging van die vergunning. Indien aan de ketelinstallatie wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw overeenkomen, dan wel de combinatie van brander en vuurhaard of de gehele installatie is vervangen, is de datum waarop voor de wijziging of vervanging de vergunning is gewijzigd, bepalend voor de vraag welke emissie-eis op de stookinstallatie van toepassing is. Indien echter voor de wijziging of vervanging geen wijziging van de vergunning vereist is, dan is de datum waarop de wijziging of vervanging van de ketelinstallatie heeft plaatsgevonden, bepalend voor de vaststelling welke eis op de ketelinstallatie van toepassing is.

Een bepaling vergelijkbaar met 2.1.4 is voor nieuwe oliigestookte ketelinstallaties opgenomen in voorschrift 3.1.2, voor nieuwe gasgestookte ketelinstallaties in voorschrift 4.1.3 en voor zuigermotoren in voorschrift 7.3.

3. Zoals bij onderdeel B reeds is vermeld, zijn thans ook voorschriften opgenomen met betrekking tot de stikstofoxidenemissie van bestaande kolengestookte ketelinstallaties. Overeenkomstig het Bestrijdingsplan verzuring zijn de eisen beperkt tot ketelinstallaties met een thermisch vermogen groter dan 20 MW.

4. Deze wijziging is toegelicht onder 1.

5. De eis voor een met zware stookolie, lichte stookolie of met gasolie gestookte ketelinstallatie waarvoor tussen 1 augustus 1990 en 15 oktober 1992 vergunning is verleend, wordt niet aangescherpt. Zoals reeds in het Algemeen deel uiteengezet is en overeenkomstig hetgeen is opgemerkt bij onderdeel F, onder 2, kan de vergunningverlener gebruik maken van de bevoegdheid om een strengere eis te stellen. Op grond van de bandbreedte uit het Bees WLK kan de vergunningverlener bij brandervervanging een eis stellen die niet strenger is dan 200 mg/m³.

De aangescherpte eisen, 150 mg/m³ met ingang van 15 oktober 1992 en 110 mg/m³ met ingang van 1 januari 1994, zijn bij gebruik van lichte stookolie en gasolie haalbaar door toepassing van brander- en vuurhaardtechnische maatregelen. Bij gebruik van zware stookolie zal, evenals bij gebruik van kolen, SCR moeten worden toegepast. De eis van 110 mg/m³ zal pas na evaluatie bij afzonderlijk koninklijk besluit in werking treden.

6. De wijziging van voorschrift 3.3 is nodig in verband met de wijziging van voorschrift 3.2.

7. In voorschrift 3.2.1 is de eis van voorschrift 3.2 (oud) neergelegd. Aan de aangescherpte NO_x-eisen voor bestaande ketelinstallaties op oliestook, kan door brander- en vuurhaardtechnische maatregelen worden voldaan. Bovendien kan, indien sprake is van de omstandigheid dat luchtvoorverwarming wordt toegepast, de emissie-eis worden verhoogd door vermenigvuldiging met een factor overeenkomstig voorschrift 8A.2.

Op grond van het oorspronkelijke Bees HW traden de uitworpeisen voor stikstofoxiden voor bestaande met zware stookolie, lichte stookolie en gasolie gestookte ketelinstallaties (voorschrift 3.2 [oud]) en voor bestaande met aardgas gestookte ketelinstallaties voorschrift 4.4 [oud]), twee jaar na inwerkingtreding van dat besluit – dat wil zeggen op 1 augustus 1992 – in werking. Om deze eisen – thans opgenomen in voorschrift 3.2.1 onderscheidenlijk voorschrift 4.2.2, onder a – en de nieuwe, aangescherpte eisen die gaan gelden zodra op of na 15 oktober de branders worden vervangen – zie voorschrift 3.2.2 onderscheidenlijk 4.2.2, onder b –, goed op elkaar te laten aansluiten, is het besluit zodanig aangepast dat eerstbedoelde eisen enkele maanden later in werking treden dan op grond van het oorspronkelijke Bees HW het geval zou zijn geweest, namelijk eerst op 15 oktober 1992, de datum van inwerkingtreding van het onderhavige wijzigingsbesluit.

8. Deze wijziging is toegelicht onder 1.

9. Zowel voor gasgestookte ketels als bedoeld onder 4.1.1 (de ketelinstallaties waarvoor een produktkeur op de branders mogelijk is, zie voorschrift 10.3.2 en de nota van toelichting bij het huidige Bees HW)

als voor andere gasgestookte ketels, zullen de eisen van respectievelijk 100 en 60 mg/m³ gaan gelden. De eisen zijn gebaseerd op brander- en vuurhaardtechnische maatregelen. De eis van 60 mg/m³ zal na evaluatie bij afzonderlijk koninklijk besluit in werking treden; beoogde datum daarvoor is 1 januari 1994.

Evenals bij oliestook, zijn de eisen voor gasgestookte ketelinstallaties waarvoor tussen 1 augustus 1990 en 15 oktober 1992 vergunning is verleend, niet aangescherpt. In het Bees WLV bestaat voor deze – overigens beperkte – categorie van installaties bij brandervanging een bandbreedte tot 150 mg/m³. De vergunningverlener zou bij de vergunningverlening op grond van Bees HW kunnen aansluiten bij de bandbreedte op grond van het Bees WLV.

10. Een bestaande gasgestookte ketelinstallatie als bedoeld in voorschrift 4.2.1 dient te voldoen aan de eis van 175 mg/m³, indien de branders worden vervangen tussen 1 augustus 1990 en 15 oktober 1992. Indien brandervanging op of na laatstgenoemde datum plaatsvindt, geldt – evenals voor andere bestaande gasgestookte ketelinstallaties dan die genoemd in voorschrift 4.2.1 – de NO_x-eis van 150 mg/m³.

11. Deze wijziging is toegelicht onder 1.

12. Terwille van de verduidelijking van het onderscheid tussen bestaande- en overige gasturbine-installaties is in de voorschriften 5.1.1 en 5.1.2 een datum van vergunningverlening expliciet vermeld.

13. De eis aan de uitwerp van stikstofoxiden van afzonderlijke gasturbines wordt niet aangescherpt. De vergunningverlener kan een scherpere eis stellen, zie de mogelijkheden die genoemd zijn in het Algemeen deel. In het Bees WLV is voor de eis voor gasturbines waarvoor op of na 15 oktober 1992 vergunning is verleend, een bandbreedte tot 65 g/GJ vastgesteld.

Voor gasturbine-installaties waarvoor vergunning is verleend op of na 15 oktober 1992, gaat de eis van 65 g/GJ direct gelden; voor gasturbine-installaties waarvoor vergunning is verleend vóór laatstgenoemde datum, zal de inwerkingtreding bij afzonderlijk besluit geschieden. Daaraan voorafgaand zal de eis worden geëvalueerd. Beoogde datum van inwerkingtreding is 1 januari 1994.

De bepaling dat de factor, gelijk aan eendertigste van het motorrendement op 1 wordt gesteld indien deze kleiner is dan 1, die voorkwam in voorschrift 5.2 is in een afzonderlijk voorschrift ondergebracht, namelijk voorschrift 5.1.5.

Voorschrift 5.4 – waarin werd bepaald dat bij een van standaardkwaliteit afwijkende samenstelling van de brandstof de emissie-eis kan worden vermenigvuldigd met een factor – is thans ondergebracht in voorschrift 5.1.6. Voor bestaande gasturbines en gasturbine-installaties is een vergelijkbare bepaling opgenomen in voorschrift 5.2.4.

14. Voor de inwerkingtreding van de aangescherpte eis van 65 g/GJ voor bestaande gasturbine-installaties geldt hetzelfde als in de vorige alinea is gesteld, namelijk dat de eis bij afzonderlijk koninklijk besluit in werking zal treden.

Het bepaalde onder voorschrift 5.2.5 was voorheen vervat in voorschrift 5.5.

15. De wijziging van voorschrift 6.2 is nodig in verband met de vernummering van voorschrift 4.3.

16. Er is een ontwikkeling gaande naar steeds schonere motoren. Om die ontwikkeling verder te stimuleren is de Bijdrageregeling NO_x-arme gasmotoren (Stcrt. 1990, 196) ingevoerd. Daarbij wordt voor de aanschaf van gasmotoren die een lage NO_x-uitworp bereiken dankzij het toepassen van een hoogwaardig motorconcept op basis van arm-mengsel technologie een bijdrage gegeven, indien de uitworp van stikstofoxiden minder is dan 190 g/GJ of 140 g/GJ, beide waarden vermenigvuldigd met een factor van eendertigste van het motorrendement. Voor motoren waar een lage uitworp door toepassing van «end-of-pipe»-voorzieningen worden gehaald kan geen bijdrage worden verkregen. Op grond van de resultaten van deze regeling en van de resultaten van enkele demonstratieprojecten zal in 1993 de eis van 140 g/GJ worden geëvalueerd. Wanneer zoals de verwachting is deze eis zonder problemen kan worden ingevoerd, zal het betreffende artikelonderdeel op een bij koninklijk besluit te bepalen datum in werking treden. Beoogde datum van inwerkingtreding is 1 januari 1994.

Opgemerkt wordt dat de eis voor zuigermotoren die nu worden aangeschaft, 270 g/GJ vermenigvuldigd met een factor gelijk aan eendertigste van het motorrendement is. De vergunningverlener kan – zoals in het Algemeen deel reeds is vermeld – een scherpere eis stellen. Ingevolge Bees WLV geldt voor deze motoren een bandbreedte tot een niveau van 100 g/GJ, vermenigvuldigd met dezelfde factor.

Voor motoren waarvan het aandeel van aardgas in de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen minder dan 50% bedraagt, geldt nog een eis van 400 g/GJ. Ook hier dient te worden gewezen op de mogelijkheden van de vergunningverlener om een scherpere eis te stellen. In het Bees WLV kan deze eis tot 150 g/GJ worden aangescherpt, op grond van de bandbreedte-bepaling. De eisen voor zuigermotoren kleiner dan 50 kW, zijn niet aangescherpt, maar kunnen tevens door de vergunningverlener worden aangescherpt.

17. In het Algemeen deel is reeds uiteengezet dat bij aanscherping van de emissie-eisen rekening is gehouden met enkele op het moment van inwerkingtreding reeds bestaande situaties. Met deze situaties is rekening gehouden, door de mogelijkheid om de waarde van de emissie-eis te vermenigvuldigen met een specifiek op die situatie toegesneden factor. De omstandigheden die bepalend zijn, zijn bij gasstook: het toepassen van luchtvoorverwarming, of het gebruik van een van standaardkwaliteit afwijkende samenstelling van het aardgas en bij het stoken van zware- of lichte stookolie: luchtvoorverwarming.

Voor het kunnen toepassen van de vermenigvuldigingsfactoren genoemd onder 8A.1 en 8A.2 is vereist, dat reeds sprake was van de betreffende omstandigheden voor 15 oktober 1992. Tevens is vereist dat de emissie-eis die resulteert na toepassing van de betreffende factor(en) in de nadere eis is vastgelegd. Dit om van meet af aan duidelijkheid te scheppen omtrent de hoogte van de emissie-eis, zowel bij de vergunninghouder, als bij degenen die belast zijn met het toezicht op en de handhaving van de emissie-eisen.

Na toepassing van de factoren zal de emissie-eis niet boven een bepaald niveau mogen liggen: bij oliestook ligt deze grens op 225 mg/m³ (gasolie of lichte stookolie) en 450 mg/m³ (zware stookolie), bij gasstook op 350 mg/m³.

De situaties waarin een van de onder 8A vervatte voorschriften gebruik kan worden gemaakt zullen zich naar verwachting niet vaak voordoen.

18. De wijziging van voorschrift 10.3.2 is nodig in verband met de wijziging van hoofdstuk 4.

19. Ingevolge voorschrift 10.3.6 dient binnen vier weken na het moment waarop een strengere eis voor een stookinstallatie gaat gelden, uit de uitkomsten van een afzonderlijke meting te blijken dat de scherpere eis wordt gehaald. Bij aanscherping van de eis kan dus niet met een eenmalige meting worden volstaan, maar dient opnieuw een meting plaats te vinden. Voor stookinstallaties waarop vóór 15 oktober 1992 een emissie-eis van toepassing is geworden, moet, overeenkomstig het vigerende Bees HW, binnen een periode van twaalf maanden aan de meetverplichting worden voldaan.

20. Met de aanscherping van de emissie-eis tot een niveau van 65 g/GJ zou de kans aanzienlijk kunnen zijn, dat het optreden van een kortstondige piek in het uitworpniveau tot overschrijding van de emissie-eis zou leiden. Aangezien dergelijke pieken niet steeds te voorkomen zijn, is ervoor gekozen om voor die eis bij continue meting een 24-uursgemiddelde in te voeren.

21. De wijziging van voorschrift 10.3.16 is aangebracht in verband met de wijziging van de definitie van een gasturbine-installatie.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders